

Lovforslag til en meget velvillig Behandling i dette høje Ting.

Ulrich: Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale vor Tilfredshed med den Form, den højtærede Justitsminister har givet dette Lovforslag. Vi synes, Opgaven er løst paa en udmærket Maade, idet Forslaget ikke alene ordner Retsforholdet mellem Husbonden og de unge Medhjælpere under 18 Aar, men ogsaa i alle Tilfælde, hvor der ikke er oprettet særlig Kontrakt, omfatter Medhjælpere over 18 Aar. Netop derved har Lovforslaget grebet det rette, idet alle de paagældende Mennesker ellers vilde komme til at staa retsløse. Tyendeloven var efterhaanden blevet ret antikveret, og jeg vover at paastaa, at den i mange Aar ikke er blevet anvendt undtagen netop af de daarlige Husbonder. Vi fra vor Side ser derfor gerne denne Lov afløst af en tidsvarende Lov som netop den her foreslaaede; vi fra vor Side er i dette som for øvrigt i alle Tilfælde gerne med til at løse en Opgave, der gaar ud paa at højne Menneskenes Selvstændighedsfølelse; vi ser ikke rettere end, at dette Lovforslag, ophøjet til Lov, vil bevirke, at Ryggen vil blive ranket paa mange unge Mennesker, som nu har følt sig trykket ned af den bestaaende Tyendelovs Bestemmelser.

Der er selvfølgelig en Del Punkter, vi ønsker forandret, men det er ikke væsentlige Punkter, og jeg er fuldstændig sikker paa, at det indenfor det Udvalg, som sikkert vil blive nedsat til at behandle denne Sag, vil kunne lykkes at komme til en Ordning, som vil være fuldt ud tilfredsstillende. Jeg pointerer, at jeg mener, at det ikke er væsentlige Punkter, der kan være Uoverensstemmelse om; derfor maa vi kunne komme til en Ordning af denne Sag paa det her foreliggende Grundlag. Jeg skal, for ikke at spille det høje Tings kostbare Tid, ikke komme nærmere ind paa at paapege de forskellige Punkter, hvorom der fra vor Side vil blive stillet Ændringsforslag, men skal, som jeg allerede har sagt, indskrænke mig til at udtale, at vi meget gerne ønsker denne Sag bragt i Orden, idet vi mener, det er et Retfærdighedskrav, der hermed bliver opfyldt, nemlig at skabe betryggende Tilstande for hele den Mængde af unge Mennesker, som staa i privat Tjenesteforhold til andre.

Hermed skal jeg anbefale den foreliggende Sag til det høje Tings Velvillie.

Kirk: Det fremgaar af de forskellige Udtalelser, der er fremkommet fra Par-

tiernes Ordførere, at der er almindelig Enighed om, at nu er den Tid kommet, da Tyendeloven trænger til at blive afløst af en ny og bedre Lov. Jeg skal ikke komme ind paa de forskellige Udtalelser, der er faldet, men skal kun i Anledning af Ytringer, som det ærede Medlem for Næstved-Kredsen (Andreasen) fremførte, sige, at jeg er ganske overordentlig glad ved, at man i dette Lovforslag ikke har indskrænket sig til at indføre Beskyttelsesregler, men ogsaa har søgt at ordne Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper. Det er nemlig fuldkommen sandt, som det staa i Bemærkningerne til Lovforslaget, at hvis man ikke havde saadanne Regler, blev Domstolene meget ilde stillet; de vilde i Konfliktstilfælde blive nødt til at træffe Afgørelser efter almindelige Retsgrundsætninger og fjerne Analogier.

Imidlertid kan jeg ikke lade være med nu, da vi staa ved det Tidspunkt, da Loven af 1854 skal ophæves, at sige, at det er med et lille Suk, jeg tænker paa, at vi nu ikke mere skal have med den Lov at gøre. Dens Regler kan være saa forældede, de være vil; denne Lov er dog, ligesom saa mange andre Love fra vor første Frihedstid, et ualmindelig godt Lovgivningsarbejde; der er grumme faa Punkter i denne Lov, der har givet Anledning til Vanskeligheder ved Retsanvendelsen, den har været affattet klart, bestemt og sammentrængt.

Det samme kan desværre ikke siges om det Lovforslag, som er forelagt her. Man kommer uvilkaarlig til at tænke paa de Bemærkninger, hvormed Lovforslaget om Oprettelsen af et Kontorchefsement i Justitsministeriet fornylig blev ledsaget; der oplystes i disse Bemærkninger, at man i flere Aar har maattet fritage Justitsministeriets Kontorchefer for Forberedelsen af Lovforslag og derfor har maattet savne deres Indsigt og Erfaring ved dette Arbejdes Udførelse. Jeg har gaaet det foreliggende Lovforslag igennem og har faaet det Indtryk, at det paa ikke saa ganske faa Punkter vil give nogen Usikkerhed ved Retsanvendelsen. Jeg sigter ikke saa meget til saadanne Enkeltheder, som at f. Eks. i § 12 Ordet „han“ sprogligt maa betyde Medhjælperen, men i Virkeligheden skal betyde Husbonden, eller at det kunde se ud til, at Koncipisten siger „en“ Sygehus, idet der i § 14 staaar „offentlig Sygehus“. Den Slags Enkeltheder skal jeg ikke fordybe mig i, men der er mange Steder, hvor Lovforslaget kunde trænge til en Afpudsning.

Med Hensyn til enkelte Bestemmelser i Lovforslaget vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at 2det Stykke i § 22 vistnok